

СПРАВА «ФІЯЛО ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF FIYALO AND OTHERS v. UKRAINE)

(заява № 62545/15 та 3 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 06 липня 2023 року

У цій справі родичі заявників загинули або отримали тілесні ушкодження, що становили загрозу життю внаслідок дорожньо-транспортних пригод. Заявникам відмовляли у порушенні кримінальних справ, неодноразово закривали та відновлювали кримінальні провадження, повертали на додаткове розслідування внаслідок невжиття слідчими необхідних заходів. До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржились за статтями 2, 3, 6 і 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція), на неефективне розслідування смерті внаслідок дорожньо-транспортних пригод і дорожньо-транспортних пригод, які становили загрозу життю, в яких не брали участь представники держави. Європейський суд вирішив, що ці скарги мають розглядатися за статтею 2 Конвенції. Розглянувши скарги заявників, Європейський суд наголосив, що не кожне розслідування обов'язково має бути успішним або дійти висновку, який співпадає з викладом подій скаржника, проте воно, у принципі, має бути здатним призвести до встановлення фактів справи, а якщо твердження виявляються правдивими – до встановлення та покарання винних осіб. Європейський суд зазначив, що у цій справі розслідування характеризувалися різними недоліками, які підірвали здатність органів досудового розслідування встановити обставини смерті родичів заявників і відповідальних осіб, якщо такі були. Посилаючись на свою попередню практику у справах проти України, Європейський суд дійшов висновку, що проведені у цих справах розслідування не відповідали критерію ефективності та констатував порушення процесуального аспекту статті 2 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

- «1. Вирішує об'єднати заяви;
2. Оголошує заяви прийнятними;
3. Постановляє, що ці заяви свідчать про порушення пункту 1 статті 2 Конвенції щодо неефективного розслідування смерті внаслідок дорожньо-транспортних пригод і дорожньо-транспортних пригод, які становили загрозу життю, в яких не брали участі представники держави.
4. Постановляє, що: (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені в таблиці у додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу; (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до

остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. Відхиляє решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції у заяві № 62545/15».